



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 92. Isidori Cardinalis Patriarchæ Constantinopolitani obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

§. XCI.

Sæcul. XV.

A.C. 1463.

Regina denuo in Franciam reversa.

Henricus accepta hac clade denuo in Scotiam rediit; Regina vero ejus conjux, superatis innumeris ferme periculis sola cum Filio suo per nemorum opaca, & impervias Regiones tandem maris oram attigit, ubi a nemine cognita unacum Juvene Principe navem, quam casu offenderat, conscendit, atque in Gallias trajecit, iteratas petitura suppetias; verum nihilo benigniores, quam antea experta est rerum vicissitudines; unde novis in horas emergentibus obstaculis, nonnisi viginti librarum millia mutua, ac quidem sub durissimis conditionibus sibi numeranda a Galliarum Rege imperavit.

§. XCII.

Isidori Cardinalis Patriarchæ Constantinopolitani obitus.

Hoc anno die octava Martii Isidorus Cardinalis Patriarcha Constantino-politanus, & Sacri Collegii Decanus superium diem obiit. Is Thessalonicæ, &c. 12. Gobelin. Comment. Pii II. lib. II.
seu juxta alios, in ipsa Constantinopoli-tana urbe natale solum accepit. Primo S. Basiliï institutum profitebatur, postea Russiæ Episcopus renuntiatus, demum

H 2 Floren-

Sæcul. XV.
A.C. 1463

Florentinæ Synodo astitit, ubi Anno millesimo quadringentesimo trigesimo nono Cardinalium numero ab Eugenio IV. Papa adlectus est. Non multo post tempore in Russiam iter relegit, ut ibidem Ecclesiæ latinæ sacra, ritumque stabiliret, cum vero populus schismate infectus in eum insurget, in carcerem conjectus est, a quo tamen aliquo post tempore liberatus Roman reversus est, sed paulo post a Nicolao V. Pontifice Constantinopolim decernebatur, ibidemque præsens erat, cum urbs Anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio a Turcis capta est; exstatque hodieum epistola, quam Cardinalis hanc in rem scripserat. Nonnullorum Historiorum opinio fuit, Isidorum Cardinalitio habitu indutum in promiscua cæde a Turcis occisum fuisse, certius tamen est, quod simulata mancipii specie furentium manus evaserit, ac post plurima vitæ discrimina Romam, ut mox meminimus, redierit, ubi Patriarchæ Constantinopolitanæ titulo decoratus, post aliquot annos ex hac vita migravit, sepultusque est in Ecclesia S. Petri; Bessarion vero Cardinalis in ejus locum ad hanc Patriarchalem Sedem pro Latinis designatus fuit.

§. XCIII.